

1. Terminowość. Święty Kościół Katolicki w swojej historii postępuje zgodnie z mądrością Bożą, że „wszystko ma swój czas” (por. Koh 3, 1).

Gdy rodzi się małe dziecko, Kościół staje u źródeł jego życia duchowego, udzielając sakramentu chrztu. Gdy dziecko dorasta i jest w stanie odróżnić dobro od zła, Kościół przychodzi mu z pomocą w walce ze złem poprzez sakrament pokuty i pojednania, a poprzez sakrament Eucharystii pomaga trwać w dobrym i wzrastać w cnotach. Gdy w życiu młodego mężczyzny lub dziewczyny przychodzi czas dorastania, intensywnej pracy nad charakterem, czas budowania relacji z bliźnim i szukania miejsca na świecie, Kościół wzmacnia młodzież siedmioma darami Ducha Świętego poprzez sakrament bierzmowania. †

2. Potrzeba wiary. Podczas sprawowania sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej na pytanie biskupa, jakich łask kandydaci oczekują od Boga, odpowiadają: „Pragniemy, aby Duch Święty, którego otrzymamy, umocnił nas do mężnego wyznawania wiary i do postępowania według jej zasad”.

W życiu chrześcijanina zawsze pojawia się pytanie o wiarę: „Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu. Przystępujący bowiem do Boga musi uwierzyć, że [Bóg] jest i że wynagradza tych, którzy Go szukają” (Hbr 11, 6). Wiara jako jedność z żywym Bogiem jest również podstawowym warunkiem udzielenia konkretnej osobie określonego sakramentu.

Aby dziecko zostało ochrzczone, potrzebna jest wiara jego rodziców i rodziców chrzestnych. Podczas chrztu odpowiadają na pytania kapłana (diakona): czy wierzą w Boga Ojca, czy wierzą w Syna Bożego, czy wierzą w Ducha Świętego, czy wierzą w Święty Kościół Katolicki i prawdy, które otrzymał od Boga i którym naucza. Rodzice przyjmują również obowiązek wychowywania dziecka w wierze, a rodzice chrzestni zobowiązują się w tym pomagać rodzicom.

Podczas uroczystości Pierwszej Komunii Świętej dzieci już same odpowiadają na pytania kapłana dotyczące ich wiary – te same, na które odpowiadali ich rodzice i chrzestni – i obiecują wiernie przestrzegać Jego przykazań i przykazań kościelnych za pomocą łaski Bożej.

Podczas bierzmowania młodzi mężczyźni i dziewczęta wyznają przed biskupem swoją wiarę, ale jednocześnie proszą o jej umocnienie, aby móc dzielić się nią z bliźnim i żyć zgodnie z wiarą, dając dobry przykład innym.

3. Problem słabej wiary. Pytanie o konieczność i potrzebę przyjęcia sakramentu bierzmowania pojawia się zawsze jako wynik słabej wiary – dorosłych i ich dzieci. W głowach rodziców, którzy nie żyją wiarą, nie praktykują jej regularnie lub przychodzą tylko do wykonywania tradycji religijnych i obrzędów na święta, którzy przez wiele lat po chrzcie swoich dzieci nie dawali im dobrego przykładu wiary, nie rozwijali jej w swojej duszy i nie pomagali w tym dzieciom, zaczynają się różne obliczenia: jak zmotywować nastolatków do tego sakramentu i jak sprawić, by przyjęli go z najmniejszym wysiłkiem. Ponieważ osoby, które nie przyjęły

Wpisany przez ks. Павел Раманоўскі
02.05.2021 00:00

bierzmowania nie otrzymają sakramentu małżeństwa, nie będą mogli być rodzicami chrzestnymi itp. Jak możemy mówić młodym ludziom o wyznawaniu wiary, o potrzebie jej ochrony, o życiu według jej prawd, jeśli nie poznali żywego Boga, nie modlą się, nie przystępują regularnie do świętych sakramentów? Możemy, jeśli my – katecheci i księża – zaczniemy dawać im i ich rodzicom świadectwo naszej wiary, pomożemy najpierw przywrócić żywą więź z Bogiem. Wtedy młodzi ludzie nie będą pytać: „Czy muszę przyjąć sakrament bierzmowania?”, ale zapytają: „Jakie łaski otrzymam od Boga w tym sakramencie?” i „Jak dobrze je przyjąć i żyć nimi, aby być człowiekiem wierzącym?”.

Z doświadczenia działalności katechetycznej mogę powiedzieć, że młodzież, która uczęszczała na lekcje religii przez wszystkie lata nauki w szkole, uczestniczyła w różnych nabożeństwach charakterystycznych dla niektórych okresów roku liturgicznego, która regularnie (raz w miesiącu) przystępowała do spowiedzi i uczestniczyła we Mszy świętej w każdą niedzielę, przyjmowała sakrament bierzmowania bardziej świadomie i z większą wiarą niż ci, którzy regularnie nie uczęszczali na katechezy i nabożeństwa ani nie przystępowali do sakramentów. Przygotowania do sakramentu bierzmowania rozpoczynają się już od momentu chrztu.

I to jest wspólna droga całej rodziny, w której dorasta młody człowiek.

Aby pomóc tym, którzy mają zaniedbania w rozwijaniu swojej wiary, by mogli odbudować swoje relacje z Bogiem, można zaoferować rodzicom i samej młodzieży przygotowanie się do bierzmowania o rok dłużej niż zwykle. Znaleźć taką zaniedbaną młodzież wcześniej i pierwszy rok poświęcić na powtórzenie podstawowych prawd wiary i moralności, odnowieniu życia modlitewnego i sakramentalnego młodego człowieka.

4. Łaski sakramentu bierzmowania. Co daje młodemu człowiekowi sakrament bierzmowania? Fundament, podporę, rdzeń, dojrzałość życia duchowego i moralnego. Dary Ducha Świętego oświełają umysł człowieka (aby zawsze szukał prawdy) i wzmacniają jego wolę (aby zawsze wybierał dobro).

Żyjemy w świecie, w którym dobro istnieje obok zła. **Dar mądrości** pomaga młodemu mężczyźnie i dziewczynie rozróżniać je i kochać prawdę Bożą; uczy, że naszym najwyższym celem jest zbawienie duszy, a nie to, by nam zawsze dobrze i przyjemnie było na tej ziemi, nawet kosztem grzechu. Żyjemy w świecie, w którym prawda jest pomieszana z kłamstwem.

Dar rozumu

pomaga je rozróżniać, nie popełniać tragicznych błędów i dobrze rozumieć prawdy wiary. Spotykamy się z sytuacjami, w których trzeba dokonać właściwego wyboru.

Dar rady

pozwała w trudnym momencie wybrać to, co podoba się Bogu, a tym samym uniknąć niepotrzebnych cierpień z powodu naszej głupoty.

Dar odwagi

jest bardzo potrzebny młodzieży, aby we współczesnym świecie pokonać lęk i strach przed innymi osobami w wykonywaniu obowiązków religijnych. Ponieważ celem ludzkiego życia i powołania jest Niebo, więc potrzebujemy

daru umiejętności

, aby wykorzystać wszystko do naszego wiecznego zbawienia. Potrzebujemy pełni życia, a nie próżnej egzystencji.

Dar pobożności

pomoże pokochać modlitwę, regularne uczestnictwo w Eucharystii, częstą spowiedź i Komunię św, dające życie Boże dla duszy człowieka. Aby prowadzić uporządkowane i cnotliwe życie, należy postawić Boga na pierwszym miejscu.

Dar bojaźni Bożej

pozwała zrozumieć wielkość Wszechmogącego, aby kochać Go pełną powagi miłością i nie obrażać ciężkimi grzechami oraz dobrowolnymi lekkimi. I mieć Boże błogosławieństwo.

Podczas epidemii nasza młodzież tym bardziej potrzebuje mocy Bożej i działania Jego darów w swoim życiu. Dlatego ci, którzy przez te wszystkie lata podążali normalną drogą duchowego i intelektualnego przygotowania do sakramentu bierzmowania, niech w swoim czasie owocnie go przyjmą. A ci, którzy widzą swoje zaniedbania w przygotowaniu, swoją słabą wiarę, niech przeproszą Boga i najpierw zaangażują się w odnowienie życia sakramentalnego i modlitewnego. Ponieważ łaska Boża wymaga dobrej woli i działa na naturę człowieka.